

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7225/2024
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Новосадска топлана“ са седиштем у Новом Саду, чији је пуномоћник Звездан Живанов, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Пашћановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1309/20 од 17.01.2024. године, у седници одржаној 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1309/20 од 17.01.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизији туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1309/20 од 17.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9186/2018 од 17.12.2019. године, ставом првим изреке, укинут је закључак извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, Тамаре Гуцуња бр. ИИВК 2637/2014 од 29.10.2014. године, док је ставом другим изреке одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1309/20 од 17.01.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је усвојена и првостепена пресуда преиначена, тако што је закључак јавног извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, Тамаре Гуцуња бр. ИИВК 2637/2014 од 29.10.2014. године одржан на снази за износ од 102.345,70 динара на име главног дуга са законском затезном каматом на појединачно наведене месечне износе почев од доспелости сваког износа до исплате, као и у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова извршног поступка исплати износ од 12.416,30 динара, уместо износа од 16.820,75 динара, док је преко износа од 12.416,30 динара до износа од 16.820,75 динара закључак укинут. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име

трошкова поступка исплати износ од 136.540,73 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 35.693,82 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној применом члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља од 29.10.2014. године за износ од 102.345,70 динара са каматом од доспелости сваког месечног износа до исплате, као и трошкова извршног поступка, по основу обрачуна дуга на име испоручене топлотне енергије за пословни простор туженог, по уговору о испоруци топлотне енергије закљученим између странака, применом члана 262. Закона о облигационим односима. Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, с обзиром да је другостепени суд одлуку о основаности тужбеног захтева донео уз примену одредаба материјалног права, која не одступа од примене права у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Ревизијом се указује на утврђено чињенично стање, који наводи се не могу узети у разматрање, с обзиром на то да нису разлози ни за редовну ревизију према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних чланом 404. став 1. ЗПП.

С обзиром на напред изнето следи да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, са којих разлога је на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате односно предлог за извршење поднет је 21.10.2014. године, а вредност предмета спора је 102.345,70 динара, који износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, са којих разлога је Врховни суд применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић